

Francija sluti bliznjo nevarnost - Predsednikovo svarilo

Francoski min. predsednik razpustil parlament z grožnjo napovedjo, da utegne biti kmalu zopet sklican v svrhu odločevanja o vojni. — Nazijski listi namigavajo na to, da bo Nemčija v kratkem pričela "reševati probleme".

Pariz, Francija. — S svari- lom, da je splošna evropska kriza bliže, kakor si mislimo, je francoski min. predsednik Daladier zadnji terek razpu- stil parlament in ga poslal na počitnice. Apeliral je pri tem, naj se pustijo vladi čim naj- bolj proste roke, da bo lahko brez oviranja ukrenila potreb- no v tem resnem času.

Razpust parlamenta je pre- penetil javne kroge, kajti pri- čakovalo se je, da bo ta ostal v zasedanju vsaj še ta, ali pa mogoče tudi še drugi teden, ko je čakalo na rešitev več važnih zadev. Proti Daladier- jevi odredbi se je dvignil pro- test med poslanci, toda Dala- die je nanj odgovoril s slede- čo grožnjo napovedjo:

"Stojimo v obsevu velikih dogodkov in možno je, da bo- do počitnice parlamenta bolj kratke, kakor mislijo tisti, ki protestirajo proti zaključnja zasedanja." Pomen teh besed se razlaga tako, da Daladier pričakuje, da bo morala Fran- cija v kratkem odločevati gle- de napovedi vojne in, da se bo moral v to svrhu sklicati parlament. Da so Daladierje- ve besede pomenljive nekaj ta- kega, se razvidi iz njegove nadaljnje izjave, ko je rekel:

"Na naših mejah stoji tri milijone mož, v kar niso vste- te napol vojaške edinice. In v notranjosti so z mrzlično na- glico na delu v tovarnah, do- čim prihajajo k nam poročila o koncentracijah čet ob naših mejah pod pretvezo manev- rov." Jasno je, da Daladier misli pri tem na Nemčijo in Italijo.

Iz omenjenih besed se vidi, da tudi francoska vlada sama pričakuje resno krizo v do- gledni bodočnosti, bržkone koncem julija ali začetkom avgusta. V Evropi vlada sicer točasno mir, toda kakor razni krogi povdarjajo, je to le mir pred viharjem in ga obe fašistični državi uporabljata za intenzivne priprave za svo- je nove izpade. Tudi iz pisa- nja nazijskih listov samih se lahko sklepa, da se bo kmalu "nekaj zgodilo". Tako so ob 20 letnici verzajske mirovne pogodbe listi v Nemčiji nami- gavali na to, da bo Nemčija v kratkem dosegla vse, kar zahteva in, da je odločena, da za vsako ceno reši v bližnji bo- dočnosti se probleme, o kate- rih smatra, da so za njo živ- ljenjskega pomena, in so pri- tem dostavili pomenljive bese- de: "Naučili smo se, da dajemo dejanjem prednost pred bese- dami."

Istočasno nazivajo tudi že na- ravnost napovedujejo po svo- jih listih, da bo vojna, in pri- tem seveda povdarjajo, da bo v njej Nemčija zmagala, češ, da njena moč daleko prekaša pripravljenost demokratičnih držav. O Ameriki dvomijo, da bi se še podala v vojno, češ, da vidi, da ni v zadnji vojni

ANGLIJA V PRIPRAVAH

Zvišuje število pripravljenega vojaštva.

London, Anglija. — S po- sebnim uradnim proglasom se je to sredo objavilo, da je vla- da poskrbela za vse potrebno, da se armada Anglije lahko zviša za 89,300 mož. S tem bo redna armada dosegla število 275,000 mož. Dan prej pa se je objavilo, da se je častnikom in moštvu takozvane teritori- jalne armade, ki je pozvana la v slučaju potrebe, poslalo obvestilo, da morajo biti pri- pravljene za vsako slučajno potrebo. Kakor po drugih ev- ropških prestolizah, tudi tu- kaj prevladuje mnenje, da u- tegne to poletje priti do resne krize, ki zna privedi do odlo- čitve na eden ali drugi način.

NA DELO, ALI PA Z RELIFA!

Harrisburg, Pa. — V tuka- jšnji državi je bil te dni spre- jet zakon, po katerem bodo morale iti na delo vse dela- zmožne osebe, ki dobivajo dr- žavni relif. Vsak relif, ki bo poklican na kak lokalni pro- jekt na delo, se bo moral od- zvati, izvenšati, ako bo imel kak tehten vzrok, drugače bo izgubil podporo.

POLJAKI IZSTRELILI NEMŠKO LETALO

Varšava, Poljska — Poli- ska protiaeroplanska artilek- ja je zadnji terek izstrelila iz zraka neko nemško bojno le- talo, ko je letelo nad nekim otokom v zalivu pri Gdansku. Najprej je bil oddan le en sva- rilni strel, a, ko se letalo ni obrnilo nazaj, so Poljaki na-

VLADA BO VEŽBALA LETALCE

Washington, D. C. — Pred- sednik Roosevelt pošlje te dni kongresu priporočilo za naka- zilo nekaj nad pet in pol mili- jona dolarjev, ki se bo pora- bilo za vežbanje mladih letal- cev, kateri bi bili uporabni med vojno, kakor tudi v mir- nem času. Ta znesek bi zado- stoval samo za prvo leto, ko bi se sprejelo na vežbanje 15,000 mladeničev. V vsakem nasled- njih štirih letih bi bilo sprejetih po 20,000 nadaljnjih fantov tako, da bo po koncu petih let imela vlada na razpolago 95- 000 treniranih pilotov.

KRIŽEM SVETA

Atene, Grčija. — Agri- nion pokrajina, 150 milj da- leč proti zapadu od tukaj, je bila zadnji ponedeljek in to- rek obiskana od več močnih potresnih sunkov, ki so razde- jali številne hiše. Ni pa bilo živ- ljenjskih izgub, toda prebival- stvo je preživelo noč zunaj na prostem.

Bukaresta, Rumunija. — Min. predsednik Calinescu je stavil zadnji terek v parla- mentu predlog, po katerem bi se mogel podeliti članom kra- ljeve družine plemenitaški na- slov. Baje gre pri tem v prvi vrsti za kraljevega brata Ni- kolaža, ki se je svoječasnno od- povedal naslovu princa.

Madrid, Španija. — Od nemške vlade je prejela Špa- nija zadnji terek \$200,000 z naročilom, da se to izroči v dar španski socialni relifni organizaciji.

merili nanj in ga zadeli. Le- talca, ki je padel v morje, je rešila neka nemška bojna lad- ja.

NEVARNOST ŠPEKULACIJE

S preklicom zakona o možno- sti znižanja vrednosti dolar- ja utegnejo imeti dobičke mednarodni špekulanti.

Washington, D. C. — Med tem, ko konservativni demo- krat v družbi z republikanci izražajo zadovoljstvo, da se je v kongresu vzela predsedniku pravica, da bi smel še nadalje zniževati vrednost dolarja, ka- kor je bilo že včeraj poroča- no, je pa predsednik sam po- kazal na drugo, nevarno stran in na posledice, ki jih utegne roditi ta sklep kongresa.

Svoje mnenje in obenem svarilo kongresu je izrazil predsednik pri konferenci s časnikarji pretekli terek. De- jal je pri tem, da je izgubila Amerika pred letom 1931 ogromne milijone, katere so profitirali mednarodni špekul- lanti, ker vlada po tedanjem okornem in neizpremenljivem zakonu ni imela nikake moči nad ameriškim denarjem. Še- le zakon, s katerim se je dala znižati vrednost dolarja, ji je dala to moč in se je tako mo- gelo preprečiti to špekulant- stvo ter izguba za vlado. Ko je zdaj kongres prekal omenjeni zakon, je s tem od- prl vrata zopet starim razme- ram. Izrazil pa je predsednik upanje, da se ta zakon ne bo uveljavil, češ, da bo črtan v konferenci med poslansko zbornico in senatom.

TEŽKO DOKAZATI, DA JE ŽIV

Chicago, Ill. — Robert T. Williams si prizadeva, da pre- priča oblasti, da je živ in da ni v grobu. Po vseh uradnih podatkih leži on namreč na pokopališču, dočim on sam ve, da živi v hotelu na 949 Madi- son st., in sicer že več mese- cev. Obvestilo, da je mrtev, je dobil, ko je zaprosil za sta- rostno pokojnino; star je nam- reč 71 let. Zmeda je nastala na ta način, ker je v istem ho- telu stanoval neki drugi moški istega imena, toda brez sred- njeg T. In ta moški je umrl 8. maja, oblasti pa so obe ose- bi zamenjale.

GOVERNERJA PRIJELA ZA BESEDO

Nashville, Tenn. — V ča- kalnici pred uradom tuka- jšnjega guvernerja Cooperja sedi dan za dnem neka mlada dekle, in sicer redno toliko ča- sa kakor so v uradi tisti, ki so pri guvernerju uslužbeni. Med tem časom se zabava s čita- njem knjig, pisanjem pism in podobnim. Je to 21 letna Joy Waseman, ki daje za svojo "sedečo stavko" sledeče po- jasnilo: Med volilno kampa- njo je delala za sedanjega go- vernerja in tedaj ji je bilo obljubljeno, da bo dobila de- lo, ako bo on izvoljen. Po iz- volitvi pa je Cooper nekako pozabil na svojo obljubo in zdaj ga hodi dekle vsak dan spominjat.

Iz Jugoslavije

Zagonetna smrt priletne preužitkarja Lipovška, iz Pod- četrtka, ki je bil daleč na okolu poznan. — Številni požari razburjajo ljudstvo v Prekmurju. — Še druge vesti iz raznih krajev domovine.

Nesreča ali zločin

Podčetrtak, 9. junija. — V ponedeljek so našli blizu go- stilne v trgu mrtvega 65 let- nega prevžitkarja Ignaca Li- povška. Mrtvec je imel na glavi precej veliko rano, ki pa po mnenju zdravnika ni bila smrtna ter je bila povzročena od kakega topega predmeta, ali pa je nastala pri padcu na kamen. Na pesku je bilo ne- kaj krvavih madežev in tudi drugače se da sklepati, da ne- srečni Lipovšek ni padel ali pa ni bil pobit na tla ravno tam, kjer je izdihnil, temveč kaže tri metre proč. V gostil- ni vedo povedati, da je zve- čer ob pol 11. odšel in da po- tem o njem niso ničesar več slišali.

Ignac Lipovšek je bil zelo spreten čevljar, kot samouk pa je opravljal tudi razna druga dela. V mladih letih je mnogo potoval po svetu in je znal marsikaj zanimivega po- vedati. V vsem kraju in okoli- ci je bil zaradi svoje dobro- dušnosti in ustrežljivosti zelo priljubljen in lahko se reče, da ni imel nobenega sovražni- ka.

Požari v Prekmurju

Maribor. — Ne mine skoro teden v Prekmurju brez veli- kega požara. Pred kratkim je ogenj uničil dva velika mlina v Peskovcih in v Krogu ter na- pravil skupno 400 tisoč din škade. Nedavno je spet gorelo v Križevcih, kjer je bil po vsej priliki požar podtaknjen v go- spodarsko poslopje posestnika Kuronje. Ker je ob močnem vetru gorelo precej slame in sena, je bilo hudo ogroženih 3 okoliških kmetij. Gasilci iz Križevcev in Peskove so 5 ur vztrajali pri gašenju in spret- no omejili požar. Pri gašenju so bili poškodovani 4 možje, med njimi dva gasilca. Nesre- čnemu posestniku, ki je bil za- varovan samo za 4000 din, je pogorelo vse gospodarsko orodje, 9 gospodarskih poslo- pij in precej sena. Nič manjši požar ni bil v Dolini, kjer je pogorelo gospodarsko poslopje posestnika Aleksandra Ritupe- ra. Gasilci iz Vaneč, Bokrač, Moščancev in iz Doline so o- mejili ogenj, ki je divjal nad 3 ure. Rešili so tudi stanovanj- sko hišo, pri kateri je pogore- lo samo ostrešje. Škoda je kri- ta z zavarovalnino. V Kukeču pa je požar do tal uničil šu- po, hlev in 2 gospodarski po- slopij posestniku Ludeviku Oškoli. Gospodar je pustil v hlevu goreti luč brez stekla, kar je imelo usodne posledice in trpi zdaj znatno škodo.

Ogenj

Na Ježici je nastal požar pri zidarskem mojstru Ivanu Erjavcu, ki mu je uničil hlev in svinjak. Domačim gasilec- em se je posrečilo, da so ogenj omejili na ti dve poslopji in tako preprečili hujšo nesrečo.

Utonila

Ko je 16 letna rejenka Zofi- ja Valner, ki se že od mladih nog nahaja pri posestniku Šte- fanu Lorenčiču na Spod. Vel- ki, prala v domači mlaki za- daj za hišo, jo je med pra- njem naenkrat napadla bož- jast, ki jo je zadnje čase za- čelo zelo pogosto napadati. Dekle je pri tem tako nesre- čno padla v plitvo mlako, da se je v vodi zadušila.

Uršulinke v Škofji Loki

Kakor se poroča, se s pri- hodnjim šolskim letom zopet otvori učiteljske uršulink v Škofji Loki. Tozadevno dovo- ljenje je podpisal minister prosvete S. Čirč pred številno deputacijo.

Pod avtom

Z Grajskega trga v Maribo- ru je privozil proti kavarni na kolesu 16 letni mehaniški va- jenec Ljubo Trob iz Maribor- ra. Ko se je hotel ogniti neke- mu vozičku, je po nesrečnem slučaju prišel pod avto, ki je rabno v tistem trenutku pri- vozil iz Jurčičeve ulice. Ne- srečnež je dobil hude poškod- be na glavi, presekane nos in ves razbit obraz. V zelo opas- nem stanju je bil pripeljan v bolnico.

Huda nesreča

Pred celjsko bolnico se je hudo ponesrečil 31 letni dni- nar Karel Oberčar iz Ostrož- nega. Padel je pod težak, z gramozom naložen voz neke- ga posestnika iz Ostrožnega tako nesrečno, da je šlo kolo čezenj.

Na Ježici

Na Ježici je nastal požar pri zidarskem mojstru Ivanu Erjavcu, ki mu je uničil hlev in svinjak. Domačim gasilec- em se je posrečilo, da so ogenj omejili na ti dve poslopji in tako preprečili hujšo nesrečo.

Utonila

Ko je 16 letna rejenka Zofi- ja Valner, ki se že od mladih nog nahaja pri posestniku Šte- fanu Lorenčiču na Spod. Vel- ki, prala v domači mlaki za- daj za hišo, jo je med pra- njem naenkrat napadla bož- jast, ki jo je zadnje čase za- čelo zelo pogosto napadati. Dekle je pri tem tako nesre- čno padla v plitvo mlako, da se je v vodi zadušila.

Uršulinke v Škofji Loki

Kakor se poroča, se s pri- hodnjim šolskim letom zopet otvori učiteljske uršulink v Škofji Loki. Tozadevno dovo- ljenje je podpisal minister prosvete S. Čirč pred številno deputacijo.



Italijanska prestolonaslednica Marie Jose je s svojim soprogom, presto- lonaslednikom Umberto, nedavno obiskala otok Sardinijo in se je ob tej priliki oblekla v tamošnjo narodno nošo. Gornja slika jo kaže v tej noši, do- čim je Umberto poleg nje ostal v svoji uniformi.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
(Ustanovljen leta 1891.)

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the oldest Slovene newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številke v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Slovenec --- časten naslov

Pod zgorajšnjim naslovom prinaša "Koroški Slovenec" vrlo zanimiv in za Slovence res pomenljiv članek. Objavljamo ga z namenom, da bi ga čitatelji našega lista dali prečitati tudi svojim sinovom in hčeram, ali pa ga jim naj sami prečitajo in raztolmačijo. Več takih navdušenih apeloj je treba tudi nam ameriškim Slovencem, da bi tudi med nami dobila slovenska narodna zavest, zlasti med mladimi trdnješo podlago. Le ob takem narodnem ognju bo slovenstvo tudi v Ameriki še nekaj časa živelo in z njim naše narodne ustanove, za katere smo Slovenci toliko žrtvovali. Članek se glasi:

"Pred leti se je neko ameriško žensko združenje ukvarjalo s problemom, če bi ne bilo pametno, da bi zakonski možje svojim družicam za njihov veliki trud dovoljevali mesečno plačo, ki naj bi tvorila določen del njihovega zaslužka. Pa se v razgovoru, ki je moral biti gotovo pravi živahen, nenadno pojavi čudno vprašanje: kaj naj dobijo potem matere za svoje materinstvo, za težke ure porodov, za nego dojenčkov in vzgojo otročičkov? Kako naj se materinstvo izrazi v denarni vrednosti? Ob čudnem vprašanju je zborovanje končalo v očitni zadregi, točka ženinega in materinega zaslužka v družini je bila nato črtana z dnevnega reda.

V taisti zadregi bi bil, kdor bi hotel vrednoto narodne zavesti izraziti z denarjem. Zdrava pamet pravi, da je narodna zavednost vrednota značaja in duševnosti. Vsi denarni zakladi sveta ne morejo odtehtati njene cene. Narodnost je kot naprimer vernost svet duha in duše. V razsodnem človeku se upira zdravi čut, da bi vzvišeni svet duševnosti poniževal in blatil z zemeljskim prahom. Vest bi se vzbudila s svarilom: danes bi prodal za denar svojo narodnost, jutri bi ponujal za drobiž svojo vernost, pojutrišnjem bi odvrnil lastno življenje kot prazen nič. Goljufati bi hotel druge, najbolj bi ogoljufal sebe. Čemur se upira zdrava pamet in protivi poštena vest, to zmoreta zloba in neumnost. Na svetu se prečesto dogaja, da se narodna zavednost kupuje in prodaja za denar! Redka je medicina proti zlobi, proti nerazsodnosti pa se uspešno bori odkrita, jasna beseda.

Kaj nam daje naša slovenska narodnost?

Slovenska narodna zavest te učenjuje v dvamilijonski slovenski narod, po katerem si član velikega in mladega evropskega plemena Slovanov. Daje ti pravo na dvatisočletno slovensko zgodovino, po kateri si v krvnem in duševnem sorodstvu z davnimi slovenskimi vojvodi, kmeti, svobodnjaki, branilci domače zemlje pred krvoločnim Turkom in zaščitniki kmečkega dostojanstva v časih gospodarskega nasilja. Učenjuje te v duševno občestvo z velikani slovenskega duha. Slovenska knjiga je tvoja knjiga, slovenska pesem tvoja pesem, slovenska umetnina tvoja umetnina. Slovenska beseda je posoda tvoje molitve in srednica tvoje kulturne in pravne rasti. Krvna in duševna sorodnost te veže z mladimi slovanskimi narodi, katerih število bo v desetletjih doseglo polovico evropskega števila. Že danes dobiva beseda "Slovan" nek doslej še nepoznan, blagovlasen prizvok, ki ga razodene dogledna bodočnost v vsej njegovi silni vsebini. Vse to in še več je tvoj duševni zaklad, ki ti ga posreduje slovenska narodna zavednost.

V človečanski družini si kot Slovan učenjen v prvo vrsto. Čudoviti zakon ravnotežja v Evropi in na svetu se vedno spet najavlja tako, da vodi družino narodov širokogrudnejši, oni s širšim konceptom. Evropo vodi, kdor služi evropskim interesom in koristim. Svet vodi, kdor je zajel vso človečansko družino. Slovence spoštovanje drugih narodov nikakor ni težko, le prerada se ta neoporečna slovenska vrlina prelevi celo v slabost, da slovenski človek ob spoštovanju sosedu pozabi lastno dostojanstvo. A samo posamezniki v narodu morejo grešiti, narodni voditelji se morejo motiti in narodni razvoj morda zavirati, narodne rasti pa ne more ustaviti nihče na svetu.

Še kot božji otrok ne moreš zatajiti svojega slovenstva. Korenine narodnosti so v najglobljih globinah duše, narodna zavednost pa izraz božje in naravne zapovedi ljubezni. Ali je mar slučaj, da so narodni renegati vobče

najredkejši v duhovniških vrstah, čeprav jim je njihov poklic v nadnarodnem?

Slovenska narodnost je torej vredna žrtve, če treba, velikih žrtve. Če tako zahteva čas ter njegove prilike, moramo biti junaki slovenske narodne družine, odločni, pripravljeni za vsako trpljenje in za vsako žrtve na oltarju narodne zvestobe. Kjerkoli stojš na naši zemlji kot Slovenec, pobornik si dejavne državljanske zvestobe, član si mladega, zdravega naroda in plemena, junak si človečanske kulture. Tvoje ime ti bodi časten naslov!



SMRTNA NESREČA IN DRUGO IZ PUEBLE

Pueblo, Colo.

Huda nesreča se je pripetila 18. junija našemu mlademu rojaku Mr. Joseph Blatniku, staremu 21 let, ko se je peljal s svojim prijateljem v avtomobilu. Njegov prijatelj, ki je vodil avto, je izgubil kontrolo nad vozilom in tako zavozil na ovinku v drog svetilke, ki je padel na glavo nesrečnemu Josephu ter mu jo prekal tako močno, da so izstopili možgani in je bil na mestu mrtev. — Nesrečnež je bil sin Mr. Joseph Blatnika, Sr., ki je predsednik društva Western Star št. 16, Zapadne Slovenske Zveze. Do smrti ponesrečenemu so priredili lep pogreb. — Naj pokojniku sveti večna luč, preostali pa na naše sožalje.

Naši bolniki, ki se nahajajo v bolnišnici so: Mrs. Frances Bartol, ki je prestala težko operacijo. Oni so tudi naročniki Amer. Slovenca in Novega Sveta. — Dalje je že dolgo časa težko bolna Mrs. Anna Mismash, ki je tudi naročnica Amer. Slovenca in Novega Sveta. — Potem je bila tudi operirana Mrs. Jovana Perko, hči Mr. in Mrs. John Kastelec. — Vsem želimo ljubelega zdravlja in da bi bili čimprej zopet veseli v krogu svojih družin. — Uspešno je graduirala za bolniško strežnico Miss Lillian Germ, hčerka Mr. in Mrs. Johna Germa, predsednika K. S. K. Jednote. Čestitke! — Pozdrav naročnikom in bralcem tega lista širom Amerike in stare domovine.

J. Meglen

KALIFORNIJČANKA V MINNESOTI

Ely, Minn.

Cenjeno uredništvo in naročniki, dovolite, da vam nekoliko napišem, kako sem potovala iz San Francisco, California, po dvajsetih letih mojega odsotstva, zopet v Ely, Minn. na počitnice k mojim sorodnikom in prijateljem ter znancom.

Znano je nekaterim, da sem bila izbrana za delegatino podružnice št. 13, Slovenske Ženske Zveze, kar sem z veseljem vzela na znanje. Nikoli ne bom pozabila zlatih časov, katere sem preživela med glavnimi odbornicami SZZ in drugimi prijateljicami ženami, s katerimi sem prišla skupaj. Povsod sem bila dobrodošla. Najlepšo hvalo izrekam Mr. in Mrs. Stonich v Chisholmu, Minn., za prijazno gostoljubnost. — Od tam sem se

podala na konvencijo v Ely in sedaj je že štiri tedne kar sem tukaj — kako naglo beži čas — in se mi zelo dopade. Kako bi se mi ne, ko sem še kot mlada deklica prišla v to mesto leta 1906. Takrat so bile tod okoli še puste planjave, sedaj je pa vse moderno in mesto se je zelo povečalo, najmanj za dvakrat. — Kar se tiče dela pa ni nič kaj razveseljivo. Majne zelo slabo obratujejo, Mladina je brez dela, le stari možje še nekaj delajo po majnah, nekateri pa za WPA.

O vožnji iz San Francisco bom zapisala to, da sem se vozila skozi države Nevada, Utah in Wyoming, pa se mi kraji niso dopadli. Večina so bile puste planjave in pesek, dokler nisem prispela v Omaha, Nebraska. Tam so okoli mesta lepa rodovitna polja. — Ko sem dospela v Minnesoto, se mi je pa dopadlo, do St. Paula, naprej od Minneapolisa je pa zopet samo grmičevje. — Ob povratku nazaj na svoj dom v California se bom vozila preko držav Iowa, Oregon, Washington in Nevada, dokler ne pridem v ljubo domačo sončno deželo Kalifornijo. — Ko se vrnem domov, se bom takoj naročila na Amerikanskega Slovenca. — Kar žalost me je pretresla, ko sem brala v tem listu, da je v starem kraju, ko je bila na obisku, umrla moja prijateljica Ivana Matjasich. Draga Ivana, počivaj v ljubem miru v svojem rojstnem kraju, katerega si tako želela videti. Ostalim moje iskreno sožalje.

Nežika Markovich

JUBILEJNA SLAVNOST 45 LETNICE KSKJ.

Kemmerer, Wyo.

V nedeljo 2. julija priredi društvo M. Z. B. št. 94 v Kemmerer piknik na Peterneleovem Renču. Ob tej priliki bomo tudi slavili 45 letnico naše dične K. S. K. Jednote. Ob tej priliki vabimo vse člane in članice našega društva od blizu in daleč, da se gotovo udeležite tega našega slavnostnega piknika. Ponosni moramo biti, da spadamo k najstarejši slovenski katoliški podporni organizaciji v Ameriki, ki je KSKJ. Priporočamo, naj bi vsak zavečen katoličan spadal pod okrilje naše dične KSKJ. Več ko nas bo, večjo slavo bo imeli, bolj bo za nas veselo in za našo mater KSKJ. — Vabimo tudi druga društva v tej okolici, kakor tudi iz Rock Springsa, da pridejo na naš

piknik na Peterneleov Range. Več ko nas bo skupaj, bolj se bomo zabavali in laglje bomo za kratek čas pozabili na razne težave in slabe razmere, ki še vedno vladajo v tej okolici. Le pridite v obilnem številu, za vse bo dobro preskrbljeno, za lačne in žejne in tudi za plesateljice. Odbor je na vse gledal in zato dobro pripravil ter klič vsem na veselo snidenje. — Sobratki pozdrav.

Konst. Podlesnik, zast. lista

KAJ PRAVI DOPIŠNIK IZ PUEBLE

Pueblo, Colo.

Na novo prijemljem za peroin se trudim, da napišem ta dopis tako, da ne bo šel v uredniški koš, kakor jih že nekaj šlo. Urednik mi je dal navodila, da moram pisati stvarno in da se morajo stavki vezati v pomenu med seboj, ne pa skakati z mislimi semintja. Tudi to sem poskusil zdaj.

Naši Kraljici vseh naročnikov A. S. čestitam na zmagi. Tudi jaz sem ji pomagal z mojo celoletno naročnino. Res je bilo za njo to dosti truda in dela, ali veliko veselje nad zmago je to vse poplačalo.

KAJ SE SLIŠI PO SVETU?

ČESEN VZROK IZGUBLJENE IGRE

Po porazu angleškega nogometnega moštva v Beogradu, kjer je zmagala Jugoslavija proti Angliji 2—1, je priobčil londonski "Daily Express" poročilo svojega dopisnika, ki pravi, da je angleški poraz posledica beograjske kuhinje, ki ni prijala želedecem angleških športnikov. Jodi so bile proti angleški navadi začinjene s česnom...

ZLATI ZAKLAD KRALJA ZOGA

Iz Rima poročajo, da se je italijanskim carinskim organom na grški meji posrečilo odkriti zlati zaklad kralja Zoga, ki ga je hotel neki avtomobilist iztihatopiti čez mejo. Zlati zaklad v obliki namiznega pribora tehta 12 kg.

BESEDE O ZDRUŽENJU V JUGOSLAVIJI

"Jugoslovanski Lloyd" piše z ozirom na razne polemike, opazke, debate in domneve ter pogovore o razgovorih med Dr. Mačkom in vlado, da imajo vse te prazne marnje večinoma samo namen, da bi se to delo oviralo, v kolikor ne gre za golo domišljijo ali neumnost. Treba je pa z zadoščenjem beležiti, da se velika večina naše javnosti v tem oziru obnaša korektno, da ne naseda spletkarjem in krivim prerokom ter oštarijskim politikom in ne izgublja upanja v dober uspeh začete dela. To se mora pripisati močni skupni narodni zavesti, ki je prežeta pričnanja, da je sporazum važen in potreben in ki odbija od sebe tudi vsak najrahljši sum, da bi sporazum mogel propasti. Javnost mirno čaka nadaljnjega razvoja stvari in optimizem vseh

Bral sem v 118. številu tega lista, o tistem rojaku iz Milwaukee, Wis. Se popolnoma strinjam. Tu nas je še več živih, ki smo dobili državljanske papirje. Med temi je bilo tudi taci, ki so se ga branili z vsemi štirimi, češ kaj mi bo. Danes se pa bridko kesajo. Zdaj morajo v 70 leti, ki so 70 let stari. Pa bo sam državljani, žena ga bo morala zase posebej iskati. Preje bi ga bilo pa na lahek način dobili pa ga niso hoteli. Mislili so, da so pametni.

Ljudje, ki še nimajo državljanstva naj se čimprej potrudijo, da ga dobe čim prej. Zakaj, kakor jih zdaj z relifa in državnih del odslavlja, tako jih bodo še drugje in težko bo za vsakega, ki nima državljanstva papirja. Vsak, ki ima kaj pameti in razuma bi moral zato čimprej preskrbeti.

Se, eno bom rekel, in to je škoda da nisem lejdik in frej, pa bi takoj predlagal naši Kraljici in se ji ponudil za kralja, potem bi šla pa na honeymoon na havajske otoke.

Upam, da tega dopisa ne zadene usoda, kakor prejšnjega in pozdravljam vse čitatele lista.

Naročnik iz Santa Fe

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Poroka

Cleveland, O. — Preteklo soboto 24. junija sta se v cerkvi sv. Vida poročile Miss Jennie Maver, hčerka Mr. in Mrs. Anton in Jennie Maver z East 61st St. in Mr. Edward Laurin, sin pokojnih Anton in Frances Laurin iz Goller Ave.

Veseli dogodek

Chicago, Ill. — Družina Mr. in Mrs. Tony Dullar s 23. ceste, je bila obdarjena to sredo s hčerko-prvorojenke. Srečen oče je sin znane družine Mr. in Mrs. Louis Dullar. Iskrene čestitke!

V staro domovino

Barberton, O. — Na obisk v staro domovino odide za par mesecev Mrs. Jennie Ozbolt, ki bo odpotovala dne 12. julija s parnikom Normandie v svoj rojstni kraj Babno polje pri Starem trgu pri Rakeku na Notranjskem.

Smrt rojakinje

So. Chicago, Ill. — Tukaj je pretekli ponedeljek nenadoma umrla Mrs. Kate Tenze, rojena Šutej. Med pranjem ji je nenadoma postalo slabo, da je padla na tla in izdihnila. Pokojna je sestra soproge Mr. Antona Jakše na 10746 Buffalo Ave., ki je poznan grocerist. Pokopana je bila iz nemške cerkve St. Francis De Sales. Pokojna je bila doma iz vasi Podgora, fara Stari trg. — Prizadetim sožalje.

Plodlegel bolezn

Cleveland, O. — Po dve leti trajajoči boleznji je v St. Alexis bolnišnici umrl rojak Dominik Pečnik, v starosti 45 let. Pokojni je bil doma iz Smihela na Dolenjskem in je bival v Ameriki 27 let. Zaposlačen ženo, dva sina, hčerko in brata, v domovini pa dva brata in eno sestro.

Nesreča rojakinje

So. Chicago, Ill. — Tukaj je naša dobro poznana rojakinja Mrs. Margareta Jakše, soproga Mr. Antona Jakše, poznane grocerista na 10746 Buffalo Ave. je pretekli ponedeljek tako nesrečno padla, da si je zlomila nogo. Prijatelji ji žele skorajšnjega okrevanja.

Mr. Perko oddal trgovino

Chicago, Ill. — Mr. Jožef Perko, ki je vodil dolgo let trgovino s čevlji na Hoyne Ave. in 22 cesti je te dni prodal svojo dobro založeno trgovino v druge roke. To je, prodal je samo blago, lokal pa oddal v najem kupcu. Lastnik hiše pa je ostal Mr. Perko sam. Mr. Perko vodi poleg te trgovine tudi gostilno.

Vsak teden en dopis, naj bo geslo vsakega dopisnika

"A. S.!"

TARZAN IN SLONOVI LJUDJE

(11)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs



To je bilo za Gonfalo velik pregrešek, ki jo je spravil v mnoge nevarnosti. — Spike in Troll sta se s smehljajem na ustnicah približala. "Kaj delate tukaj?" vpraša Gonfalo. "Izgubili smo se in že tedaj iščemo prave poti, ki bi nas privedla k obrežju," laže Spike in gleda Gonfalo, ki reče:



"Mi gremo k obrežju in se lahko pridružite nam," odvrne Gonfalo. "To bi bilo pa lepo," hinavsko reče Spike, medtem ko je Troll previdno stopal k mrtvemu levu, kjer je v bližini ležala puška dekličinega služabnika, katerega je lev usmrtil. Orožje, orožje, to je bilo, česar si je želel.



Medtem ko je Spike pobral črno puško, je Troll poželjivo ogledoval Gonfalo in se zlasti njeno puško. "Le pa puška to," reče čez nekaj časa; "ali jo smem pogledati?" Ne da bi Gonfala kaj premislila, mu je mirno prepustila puško, da si jo ogleda, sama pa stopila k umorjenemu črncu.



"Škoda," reče deklica ob mrliču. "Vaši služabniki bodo pa mrliča odnesli v našo kemp." "Mi ne gremo nazaj v kemp," reče Spike. "Kaj naj pa jaz napravim," pravi Gonfalo; "jaz vendar ga ne morem sama pnesti." "Tudi ne pojdeš tja," "Kaj pa mislite?" "Mislimo to, da moraš iti z nami!"

POZOR!

Poglej na klevetile poleg naslova in imena. Ako ti je naravnost povedala, obnovi jo in pomagaj listu!

MRS. KOTZE JE PRIDOBILA ŠEST NOVIH NAROČNIKOV NA SVETOVNI RAZSTAVI

Dober agitator ali agitatorica nikoli ne izpusti iz pred oči cilja, za katerega deluje.

Po prvem pismu, ki smo ga prejeli od Mrs. Mary Kotze, na- se znane marljive zastopnice iz Walkerville, Montana, smo pre- jeli še pet novih naročnin na list Pridobila jih je med Slovenci v Brooklyn, N. Y., kjer je bivala med znanci začasa, ko se je na- hajala na newyorški razstavi. Zdaj je Mrs. Kotze že na potu nazaj proti zapadu in se bo med potjo ustavila tudi v Chicagi, kakor nam poroča v njenem zadnjem pismu.

Služaj Mrs. Kotze, ki je šla na svetovno razstavo in pri tem pridno poagitala tudi med svo- jimi prijatelji za list Amerikanski Slovenec kaže, kaj vsak iz- med nas lahko ob vsaki priliki napravi za svoje katoliške liste, če ima le nekoliko dobre volje. Mrs. Kotze bi bila lahko na sve- tovnih razstavah, ne da bi bila ko- mu omenila svoje slovenske li- ste, katere ljubi. Svet bi se zato vseeno vrtil naprej. Ampak v duši in sruči te delavne slovenske žene je govoril neki drug glas: Tu je prilika, da lahko storiš tudi nekaj za svoje katoliške li- ste! Sledeč temu glasu, je ta do- bra žena pridobila šest novih naročnin dnevniku "Amerikan- ski Slovenec". In to veliko po- meni.

Služaj gor, služaj dol. Če bi le par sto nas ameriških katoliških Slovencev hodilo po svetu s tako zavednostjo, pa tudi s tako ču- dejnostjo, da bi ob vsaki priliki spregovorili, pa tudi kaj storili za svoje katoliške liste, bi bilo marsikaj drugače med nami. Brezbarvno in protiversko časo- pisje ki se redi in živi zgolj ob naši lastni nezavednosti, bi ne imelo mnogo besede med nami. Tako pa smo katoličani marsi- kje podobni lesenim soldatom, da nas vsak agitator za brez- barvni in protiverski tisk zadene na ramo in nas odnese v svoj zelnik.

ROBINZONOV NASLEDNIKI ČEZ 200 LET

Ameriški kapitan Jošua Slo- cum je bil prvi človek, ki je v navadni jadrnici obšel zemljo. Njemu so kmalu potem sledili še drugi, tako da ta stvar danda- nes ni kaj posebnega več. Ta- stari in izkušeni mornar je od svoje zgodnje mladosti preživel na morju. Na podlagi svojih ve- likih mornarskih izkušenj si je nazadnje sam predelal staro ja- drnico za pot po širnem morju. Jadrnica, ki si jo je bil kupil, je bila zelo stara ter se je imeno- vala "Spray". Predelaval jo je celih 13 mesecev ter je nazadnje in nje naredil prav dobro jadr- nico, ki je bila 34 čevljev dolga ter 13½ čevljev široka. Dne 24. aprila leta 1895 je z njo odja- dral iz Bostona okoli sveta. V teh letih 2 mesecih in dveh dneh je prejadral zemeljsko oblo ter 46.000 morskih milj. Dne 27. ju- nija 1898 se je srečno vrnil v Newport. Svoje doživljaje na tem popotovanju je lepo popisal v posebni knjigi. Med njegovi- mi popisovanji je morda najbolj zanimiv popis, kakor je obiskal otok, na katerem je nekdanj pre- bil dolga leta Robinson Kruzoe, ki se je v resnici pisal Aleksan- der Selbirk. Robinsonov otok pa se dandanes imenuje Juan Fer- nandez. Mornar Slocum tako le- popisuje svoje doživljaje na tem otoku:

"Od rta Pillar sem krmaril na- otok Juan Fernandez ter sem se po 15 dnevni vožnji srečno pri- blizil staroslavemu otoku dne 26. aprila 1896. Modre višine te- ga otoka so kukale izza oblakov

že mislili vse kaj drugega, ker so puško v svojih rokah docela napačno tolmačili. Ne brez težav sem jim s pomočjo znakov sku- šal dati razumeti, da nisem hotel streljati, ampak da sem hotel spraviti le svojo puško. Velel sem jim, naj se kar mirno vrne- jo. Ko so me nazadnje le razu- meli, so se vrnili ter bili kmalu pri meni na krovu.

Eden izmed ljudi, katerega so imenovali "kralja", je govoril angleško, vsi drugi pa le špan- sko. Vsi so že v časopisih, ki pri- hajajo tja iz Valparaisa, brali o popotovanju moje jadrnice in bi bili radi kaj novic slišali od mene. Pripovedovali so mi o ne- kakih vojski med Čile in Argen- tino, o kateri nisem še nič sli- šal. Jaz pa sem jim pripovedo- val, da so mi ljudje v Čile pri- povedovali, da se je njihov otok pogreznil v morje. Mož, ki so ga imenovali "kralja" je vzel kolo od krmila v roke ter ga obračal tako čudno, da je moja ladjica kmalu začela plesati. Mislim sem, da se nikdar več ne bo dala mir- no in naravnost voditi. Kakor sem izvedel, so onega imenovali za "kralja" zato, ker je že naj- dalje živel na tem otoku, nam- reč celih 30 let. Ta naslov je bil le izraz spoštovanja do najsta- rejšega naseljenca.

Otočani so mi pripovedovali, da je takrat otok pod vladno gu- vernerjo, ki pripada švedskemu plemstvu. Pripovedovali so mi, da guvernerjeva hčerka zna imenitno jezditi najbolj divje koze, ki so na tem otoku. Ob ča- su mojega obiska pa je bil gu- vernor v Valparaizu, kamor se je odpeljal z vso svojo družino, da bi tamkaj svoje otroke dal v šole. "Kralj" sam je bil kakih dve leti v Rio de Janeiro, kjer se je oženil z Braziljanko, ki je potem za njim šla na ta otok. Bil je po- rodu Portugalec, doma z otokov Azorov. Mnogo je popotoval z ladjami na love na kite. S časom je postal krmar. Vse to in še marsikaj drugega sem izvedel, preden smo priveslali do otoka. Izkušeni portugalski krmar je mo- jo jadrnico med vetrom tako spretno krmilil, da je bila kma- lu v varnem zalivu.

Otok Juan Fernandez je pri- jazen kraj. Hribi so vsi polni gozdov, doline pa sila rodovitne. Skozi številne globeli dero potoki čiste vode. Na otoku ni nobe- nih kač in nobenih drugih div- jih živali, kakor svinje in koze, katerih sem precej videl ter ne- kaj psov. Ljudje izhajajo tam- kaj brez ruma in brez piva. Med njimi ni nobenega policista in nobenega odvetnika. Vse gospo- darstvo na otoku je sama pre- prostost. Za pariško modo se prebivalci niti ne menijo. Ne- Vsakdo se oblači le po svojem okusu. Čeprav na otoku ni nobe- nega zdravnika, so vsi ljudje zdravi ter otroci čudovito lepi. Vsega skupaj živi na tem otoku kakih 45 ljudi. Večina odraslih je iz južne Amerike.

Nekoč je veliko gorečo ladjo zaneslo k temu otoku ter jo vr- glo na breg. Ogenj so pogasili, ladjo pa je morje razbilo. Oto- čani pa so tramovje polovili iz morja ter so ga porabili za zgradbo svojih bivališč. Zato so vse njihove hiše nekam ladjam podobne. Hiša "kralja", ki se pi- še Manuel Carrazo, je podobna stari barki. Ima pa v edinih vr- tih medenina tolkač, vrata pa so lepo zeleno popleskana. Pred tem vhodom je stal velik jambor z zastavami, blizu tam v vodi pa se je gugal kitolovski čoln, pople- skan rdeč in modro ter je bil veliko veselje lastnika.

Seveda sem poromal tja gori na hrib, odkoder je nekdanj mornar Selbirk, naš Robinson kukal po svetu in si ogledoval okolico, da bi kje na morju za- gledal kako ladjo, ki bi ga rešila.

POSLUŠAJTE
vsako nedeljo prvo in naj- starejšo jugoslovansko Ra- dio uro od 9. do 10. ure do- poldne na WGES postaji, 1360 kilocycles.

RAJE NA DELO KOT V ŠOLO



Karolina Woodman, rejenka bivšega predsednika Yale univerze, dr. An- gella, je nedavno pobegnila s Smith kolegija, kamor je hodila v šolo, in si je našla delo, da bo samostojna. Slika jo kaže, ko jemlje kot natakarič v ne- kem restavrantu naročilo.

Na skali je vdelana tabla, na njej pa so vklesane besede, ki sem jih prepisal:

"V spomin na mornarja Ale- ksandra Selkirka in Larga v grofiji Fife na Škotskem, ki je na tem otoku čisto sam preživel 4 leta in 4 mesece. Leta 1704 ga je tukaj postavila na suho ladja "Cinque Ports" s 96 tonami in 18 topovi. Dne 12. februarja 1709 pa ga je rešila ladja "Du- ke". Umrli je kot poročnik na vojni ladji angleškega kralja "Weymouth" leta Gospodovega 1723, 47 let star. To ploščo je postavil blizu Selkirkovega opa- zovališča poveljnik Powell s svo- jimi častniki z angleške vojne ladje "Topaze" Gospodovega le- ta 1868."

Jama, v kateri je Selkirk pre- bival, ko je živel na otoku, je v zalivu, ki se sedaj imenuje Za- liv Robinsona Kruzoe. Je za str- mim predorjem, na zahodni strani sedanjega pristanišča. Tudi tamkaj so pristajale ladje, toda tamkaj je kraj premalo za- varovan. Obe pristajališči sta izpostavljeni severnemu vetru, ki pa ne more z vso svojo silo v za- liv. Sidrišče je v prvem vzhod- nem zalivu kaj dobro in varno, čeprav spodnje struje včasih ladjjo precej gugljejo. Tudi jaz sem obiskal Robinsonov zaliv ter sem, čeprav s težavo zaradi valov srečno pristal blizu jame, v katero sem stopil. Videl sem, da je suha in da se v njej da do- bro prebivati. Leži v lepem ko- tičku, ki je dobro zavarovan pred vsemi viharji po gorah, ki ga od vseh strani obdajajo. Viharjev ima ta otok pač nekaj, čeprav niso pogosti. Otok je od vzhoda na zahod kakih 33 kilometrov dolg in 13 kilometrov širok. Vi-

ŽIVI IZVIRI

je krasna knjiga, ki govori o trdnem rodu Brjanov. Zanimiva povest, ki more vsake- ga zanimati. Spisal jo je znani slovenski pisatelj IVAN MATIČIČ, ki je spisal knjigo "Na krvavih poljanah".

Knjiga vsebuje 411 strani, tiskana na finem knjižnem papirju, platnice klasično moder- no opremljene, vezana v platno.

KNJIGA STANE S POŠTNINO \$2.00
Naroča se od:
Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Rd. - Chicago, Illinois

NA OBISK V STARO DOMOVINO

NA SVATBI — ZAGORJE — TRBOVLJE — LITIJA PRI ŠMAKTNEM.

Piše Mrs. Josephine Erjavec, Joliet, Illinois.

(Dalje)

Ko smo se nekoli oddahnili od našega prvega snidenja z naši- mi domačimi, smo prejeli pova- bilo od mojega brata g. Franca Lisjaka, ki je knjigovodja (šef) pri Zadrugi zvezi v Ljubljani, da gremo na svatbo njegove edinke — Slavice, katere se je imela vršiti 10. julija. Sicer smo imeli namen da se ta dan pri- družimo članicam in uradnicam SZZ, katere so imele namen iti v Polhov gradec na proslavo škofa Trobca. Na dva kraja nam ni bilo možno iti, pa smo se od- ločile za svatbo, kar seveda ni bilo nič več kot prav, da smo se odzvali sorodnikom. Nekoliko nas je pa tudi radovednost gna- la, da vidimo, kako se vrši taka slovesnost tukaj v domovini, kajti poroke res še nismo videli nobene, odkar smo se nahajali v domovini. — Z ženinom smo se v soboto poprej spoznali pri "Bricelnu", kamor smo večkrat zahajali, ko smo se mudili v Štefanji vasi. Ženin g. Schove- ner, kakor nam je bil predstavl- jen je doma iz Rajhenburga in vodi svoj lastni frizerski salon, tako tudi nevesta svoj frizerski salon za dame. Prav kakor na- lašč drug za drugega, sem si mi- slila.

Pride nedelja 10. julija, ko se točno ob 1:00 uri popoldne pred Kraljevo hišo kjer smo stanova- vi ustavil Plymouth avto in že je vstopil nevestin oče ter nas vse skupaj povabil, da se z njim odpeljemo na dom, kjer nas je že čakala po najnovšem nači- nu krasno opraviljena mlada ne- vesta Slavka z belim pajčolanom, da se še enkrat poslovi od nas. Ko pogledam okrog, vidim v bližini stati priče, nato neve- stino mater in druge, ki so bili vsi prav elegantno opravljeni. Ženin, kot tudi nevestin oče in drugi, so bili vsi oblečeni v "tu- xedo" obleke in z visokimi cilin- dri. Takoj mi pride na misel, kaj bi naša ameriška dekleta ki so z nami rekle, ko bi to vide- le, kajti njih mnenje je, da so poroke v starem kraju nekaj staromodnega. Toda, nihče bi si ne mogel misliti lepše svatbe.

Poroka se je vršila ob tretji uri v cerkvi sv. Petra in Pavla in jo je izvršil nevestin sorodnik prof. Joško Florjančič iz zavoda sv. Stanislava v St. Vidu nad Ljub- ljano. Svatov je bilo več avto- mobilov in vsi skupaj smo se po končanih poročnih obredih od- peljali k fotografu. Prišedši do- mov nas je že čakala bogato ob- ložena miza in ljudstva je bila polna hiša, med njimi mnogo višjih uradnikov in večje šte- vilno vojaških častnikov. Za plesa- željne so imeli naročen tri ko- madni orkester, kateri je obvla- dal večje število novejših in sta- rejših komadov "jazz" godbe, da so bili tudi mladi plesalci zado- voljni. — No, saj pravim, da se svet modernizira. — Svatba je trajala še do drugega dne do poldne, toda mi smo se morali posloviti že ob polnoči, kajti na- slednji dan smo se imeli udele- žiti našega skupnega izleta s SZZ po Sloveniji. — Tako je bi- la svatba zopet nekaj novega za nas Amerikance in smo se pre- pričali, da se tudi poroke vrše v domovini popolnoma po ameri- kansko.

Našega izleta po Sloveniji ne bom na tem mestu opisovala, ker je bilo že poprej v mojih dopisih o njem pisano, zato hočem pre- skočiti to potovanje ter opisati naše doživljaje po našem prvem potovanju. — Povedano nam je bilo zadnji večer našega skup- nega izleta pri Salmiču, kjer smo vsi izletniki imeli našo ve- čerjo, da imamo skoraj 10 dni na razpolago za svoje osebne obiske, predno nastopimo dru-

go potovanje SZZ. Takoj smo se odločili, da obiščemo naše ostale sorodnike, kakor tudi da izpol- nimo naročila naših prijateljev tu v Jolietu, da jim osebno izro- čimo njihove pozdrave. Tako se čez dva dni napotimo moj oče in moji dve hčerki ter moja ma- lenkost proti Zagorju ob Savi. Že od daleč opazim sestrino Anico Pavlinič, kako nam je v pozdrav mahala z robcem. Kma- lu smo se ustavili pred krasno vilo, v kateri je stanovala in ka- tero je zgradil njen soprog, gradbeni mojster po poklicu. On je v istem mestu zgradil tu- di šolo in več modernih zgradb po Zagorju in okolici. Tu v tej vili stanuje tudi njena sestra Ella Kušarjeva. Tukaj sem se hitro udomačila, kajti krasne velike sobe, lepi vrt, vse to me je takoj navezalo na se tako, da bi kar za dolgo časa tukaj osta- la. Tu v Zagorju imajo premo- gokope, kjer si služijo kruh po večini vsi moški iz tega okraja. Ker nimajo tako modernih na- prav, kot so po rudnikih tukaj v Ameriki, večkrat beremo o nesrečah, ki se pripete v tamo-šnjih rudnikih skoro mesec za mesecem. Sicer pa, kakor mi je pravil soprog Elle Kušarjeve, Dušan, vedno polagoma izbolj- šujejo rudniške naprave. — Ko smo se sprehajali po lepem Za- gorju, smo videli malo kapelico, vzdano v navadni zid ob cesti, v kateri je bila podoba Matere božje, zavetnice rudokopov, pred katero vedno gori lučka, podne- vu i ponoči, za kar vse skrbijo premogari. V Zagorju imajo tudi krasno cerkev, v kateri župnikuje brat č. g. ekonoma Markeža. Imajo tudi krasni so- kolški dom in velik prostor na prostem, kjer v poletnem času prirejajo razne veselice. — Za- gorje je v resnici krasna nase- lina, obdana od hribov, med ka- terimi se vije lepa Sava; lepo podnebje in je tu tudi združili- šče za najbolj bolne osebe. Če bi bil tukaj, na primer pri nas v bližini Jolietu tak kraj, sem si mislila, tu bi se delal "kšeft". — Tukaj v Zagorju smo bili gostje kar dvakrat, kajti pred odhodom iz Zagorja smo morali obljubiti sestrini Anici in Elli, da se gotovo udeležimo velike proslave, katere se je imela vr- šiti 5. septembra, ko so prišli tja sokoli iz vseh delov Slovenije kot gostje ondotnih sokolov in so imeli velike telovadne naste- pe. Ker nismo še kaj takega vi- deli ali doživeli, je bilo to za nas zopet nekaj povsem novega. — S težkim srcem smo se poslovili iz Zagorja po našem drugem obisku, kajti slutiti smo, da nam ne bo več mogoče obiskati tega kraja, kajti približeval se nam je dan ločitve od domovine. Tež- ko smo zapustili moje sorodni- ce in njih krasne otroke, ki so na razne načine priveslali naša srca na svoja. Toda vse to je ostalo za nami, ko smo se pelja- li proti Ljubljani.

Po naročilu ge. Emme Pla- ninšek v Jolietu, ki je predse- nica podr. št. 20 SZZ smo imeli obiskati tudi njeno sestro v Tr- bovljah. Že ob petih zjutraj smo se odpeljali iz Zagorja, da izpol- nimo obljubo. Ker so tam pre- jeli pismo od ge. Planinšek, da pridejo Amerikanci, so nas že pričakovali. Komaj izstopimo iz vlaka, že nas čaka bus in ko vprašamo voznika kje je stano- vanje Berte Romih Loke 256, je ta takoj vedel kaj želimo in že nam je v kratkem pokazal njenega soproga.

Že prvi pozdrav je bil silno prirčen, da smo takoj vedeli, da bo naše bivanje v Trbovljah prav prijetno in lepo. Po 10 mi- nutah vožnje smo že izstopili obiske, predno nastopimo dru- (Dalje na 4. str.)

"Podkrnoški gospod"

Dolores Vieser: — ROMAN — Poslovenil Janez Pucelj.



In ko pridejo zdaj še celo sveti mučenci — ah, koliko jih med njimi pozna po imenu kakor ljube prijatelje! Tu je sveti Lovrenc, mladi junak, ki se je smejal v svojih mukah; tu je sveti Boštjan, plemeniti vojščak, ki je dozdej še zmeraj odvrnil kugo od Flegarjeve hiše; — tu jih prihaja toliko, toliko drugih, ki so ji že pomagali, stari in mladi, iz vseh narodov in ljudstev, vsi pa so oblečeni v veličasten škrlat svojega junaštva, zakaj vsi so umrli za isto vero, ki jo izpoveduje mala Katica, in za istega Gospoda, katerega moli ona.

Za njimi prihajajo sveti škofje in cerkveni učenci, ki so mislili tako globoko in molili tako vzvišeno, da Katica kar do slutiti ne more. In vendar niso imeli nič več, kakor ima tudi preprosta deklica: popolno resnico. Izbojevali so duhovni boj za vse male, preproste krščanske otročiče, da morejo rasti v zaupanju v ograjenem vrtu cerkve.

In berači in kralji, vitezi in menihi, otroci in modrijani se blešče v svitu svoje vere in ljubezni in svete žene korakajo mimo kakor raj nebeske miline. Sveta Neža, prenežna, in sveta Katarina, modra in močna, in mnogo drugih močno ljubljenih žen gre mimo deklice in ena se okrene k njej in se nasmehlja in ji pokima: sveta Lizabeta.

O ti prepožni beli pajčolan — o ti sladka dobrota na ustnicah, ki jih použi v ljubezen! O globoka pogreznjenost v materinskih očeh!

Hrepenenje, ki je že dolgo potihoma gnalo popje, se vriskajoč razpoči: "Saj, saj!" prikimuje Katica in hoče hiteč za njimi razprostrti roke.

Tedaj zadoni od oltarja mašnikov glas: "O ti Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta."

In cerkev je temna in prazna, razen nekaj ženic in počestnih otrok, in na oltarju stoji zagnjeno največje dobro.

Litanije so minule.

Jok prevzame Katicico. Bila je v nebesih in zdaj se ji zdi zemlja tako mrzla in siromasna.

"O ti Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta —"

Vse postane spet popolnoma tiho. Šumenje zmagoslavnih se je poleglo in vzdih borečih se in izgnanih polnijo temni svod.

Katica se ozre okrog. Ne daleč od nje čepi stara Potiskinja poleg svojih bergel in tri sirotke nočnega čuvaja se prestopajo pri obhajilni mizi z mrzlimi, bosimi nogami z druge na drugo. In daleč zadaj kašlja nekaj špitalarjev — sušična Gunda in žganjarček Boštjanček.

Ljudje so tako ubogi v boleznih, revni in grehu, mora jim človek pomagati, si misli mala Katica. Njim in njemu, ki jemlje nase vse bolečine, preljudi Gospod Jezus. Preobtežena od ljubezni se nagne Katicina nežna postava pred skrivnostjo. In vendar je otroku, kakor da ji imajo oke rame prostora za tovore mnogih, kakor da so ji roke kakor držaji vrtoglavih zvonikovih stopnic in ji je malo srce neizčrpen studenec, ki ga nasičuje ljubezen božja.

Bilo je — tedaj je Katica popolnoma na skrivnem sanjala o zelenem venčku, o

predragem in gugajoči se zibki. Bile so to blažene sanje. Minule so. Lepša in srčno milejša vsa ljubezen tega sveta se ji zdi zdaj duhovna nežnost daritve v Jezusu. In namesto zibke naj bi bila pač zapuščen bolniška postelja ali strto srce in namesto zelenega venčka skrivna trnjeva krona.

Je tako sladko in je tako težko, kar pregrne kakor škrlatna nevestina obleka be- lo dušo, — skoraj pretežno za malo Katicico, ki je vendar samo uboga, preprosta, bojazljiva deklička.

"O ti Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!"

"Drobek in lojek mastan, to je za jagra dober dan!"

spomni golobradi lovče starega Tevža. Ta zagode nekaj predse in si obriše vnic s koci- nasto roko nos, velik kot jastrebov kljun.

"Ga je danes spet sitnoba prišla, ta starega!" si misli Ohac, reče pa ne na glas. Zakaj, kadar jo priseka Tevža, tedaj sliši človek vse angele zapeti. Glasno pripomni samo:

"Boste morali povedati gnadljivemu gospodu, da ne pozabijo na to, Tevža!"

"Solit se pojdi, nič jim ne bom povedal!" zakriči nad njim Tevža. "Meniš, da gospod nimajo drugih žinjev kakor na tvoj drobek?"

"Žinjajo, bi menil, dro ves čas na kaj druja," gobežda fantin.

Tevža obstane sredi gozdne poti in stegne roko:

"Ti smrkavec ti! Si še moker za ušetmi, pa že raztezaš gobec! Ti bi bil rad jager? Pa ne znaš molčati! Jager mora molčati k vsemu, zašrihaja si to za ušeta! Ti peslajnar ti pošvedrani, ti — ti — smrkavec šintarski!"

Ohac hudo in prekasto pogleda:

"Zdaj sem jaz šintar, prej ste pa rekli, da gospod odira gmajno!" izbrbota tiho iz sebe.

Niti za zlato rogovje bi ne mogel molčati.

Pa tedaj že zasliši angelsko alelujo in zagleda svetle zvezde rajati po ziljsko.

"Čemu me bijete?" zaječi, da je slišati daleč naokrog.

"Molči!" zatuli Tevža in mu vrže rdeče oči skoraj v obraz. Tedaj si ne upa Ohac nič več niti žugnuti in gre s povešenim nosom doli po gozdu.

Za steblikovino se postavljajo na zadnje noge zajci in rjavordec lisjak se drzno spreha po poti in si zadovoljno briše s šapo roparsko brado: Lepo, kadar se lovci ravsaajo!

Ohac, ki se iz njega živ dan ne bo naredil kaj prida lovec, dela "gš — š — gš!" kakor da hoče odpoditi kure. Tevža pa se je tako zatopil v misli, da rjavcu vzdihuje in zaupno prikimava.

"Svinjska ura!" zagode nato, čeprav preprezajo nebo samo bežni oblaki in šelesti mlačen, dobrikajoč se veter v obletem drevju. Nato stopa starec molče navzdol in se na razpotju skoraj zaleti v proštovse serca.

"Razpostavi!" zakliče Lenart nestrpn.

(Dalje prih.)

NA OBISK V STARO DOMOVINO

(Nadaljevanje s 3. strani.)

pred zgoraj omenjenim stanovanjem. V spodnjih prostorih imajo trgovino z zlatino in drugim blagom. Mi se napotimo po stopnicah in ko tako stopam, se mi je naenkrat zdelo, kot da sem doma v Jolietu in da vidim go. Planinšek, tako zelo podobna ji je njena sestra ga. Romih. Zelo nas je bila vesela in kar naenkrat je bila miza obložena z najboljšimi rečmi. Ker ima njen soprog izdelovalnico sifona in sodavice (pop) je takoj drugim izročil v roke za ta dan in šel z nami po Trbovljah, da nam je vse lepo razkazal. Resnici na ljubo moram povedati, da tako prijaznih ljudi tukaj nisem pričakovala. Bili so nad vse prišrčni z nami. Pokazali so mi tudi cerkev, nato dom pokojnega strica naše ge. Planinšek, nato grob in pokopališče, kjer je pokopan njen oče. Na spomeniku je napis "Mafko". — Potem smo videli trgovino pri Kramerju, kjer je ga. Planinšek neko služila in njeno rojstno hišo. Videli smo trboveljski pre- mogokop, sokolski dom, bolnišnico in mnogo drugega zanimivega. Še v hrib smo morali plezati z g. Romihom, da smo imeli tako priliko videti celo mesto Trbovlje. Po težki poti smo prišli v gostilno, kjer je ga. Romih naročila zelo okusno južino. Imeli smo namen iti še pred poldnem nazaj proti Litiji pri Smartnem, kjer smo imeli obiskati še brata in sestro g. Planinška iz Joliet- ta, soproga ge. Planinšek, toda imeli smo tako prijazno drušči- no, da je nikakor nismo mogli pustiti, še posebno ne, ker nam je Trbovlje s svojo prijazno oko- lico postalo skoraj drugo Zagor- je. Blagorovali smo ljudi, ki imajo to svoja stalna bivališča. — Tu imajo vsaki dan letovišče, medtem ko si mnogi morajo kaj tako lepega privoščiti komaj enkrat na leto.

Dan se je že nagibal k večeru, vlaki so prihajali in odhajali bolj poredkoma in ni bilo kaj preveč za izbirati, zato smo morali iti, če smo hoteli zadostiti še eni objubi. Na naše veselje se nam g. Romih ponudi, da gre z nami v Litijo. Zelo nas je veselilo, zlasti še zato, ker je vas nekoliko oddaljena od mesta in bi lahko kam zašli, medtem ko je njemu vsa okolica dobro znana. Poslovimo se od ge. Romih in prijaznih ter srčkanih njenih hčera in pri tem so še meni solze prišle v oči. Nisem pričakovala,

da bo tako težka ločitev s ko- maj poznanimi prijatelji. Zdelo se mi je, kakor da se poslavljamo z najbolj dragimi sorodniki. Toda, moralo je biti, kajti naša pot je nas vodila še naprej s to- likimi naročili za svoje sestre tu v Jolietu Emo in Pavlo, zato smo se odpeljali z vlakom proti Litiji.

V Litiji smo imeli po zaslugi g. Romiha še precej sreče, kajti takoj je bil pri rokah voznik, ki nas je odpeljal v Zavestnik, kjer se je ustavil pred hišno številko 4 ter nam povedal, da smo na mestu pred domačijo Pavla Planinšek. — Že ko smo se vozili po dolgi poti proti cilju, smo pre- mišljevali, kako dolgo bi vzelo to pot prehoditi. Toda, kar je bilo za nas težavno, je za doma- čine, ki so take poti vajeni, bolj lahko. — Na svo srečo smo našli tu vse doma. Izročili smo pozdrave bratu Martina Planinšek in sestri ge. Kostelec iz Joliet- a, nakar so prišla na vrsto razna vprašanja. Sestre g. Planinška so se zelo zanimale za svoje v Ameriki. — Omenim naj, da smo bili tudi tukaj zelo gostoljubno sprejeti in zdelo se mi je, da sem v gosteh pri Planinšku tiskaj v Jolietu, tako domače pri- jazno je bilo vse. Ogledali smo si njihovo domačijo, nakar so nam izročili mnogo pozdravov za svoje v Jolietu, tako za ses- tro Mr. Joseph Bučarja v Jolietu, ki stanuje komaj 100 kora- kov od domačije Pavla Planin- šeka. Zelo so se veselili videti enkrat Americance, ki vedo kaj povedati o njih dragih v daljni Ameriki. — Ker ni bilo več no- benega vlaka ki bi odhajal iz Litije proti domu, smo se mo- rali posloviti prej kot bi bili v drugem slučaju, od prijaznih sestra Planinšek. Vrnili smo se to pot s Pavlom kot kočijažem, ki se nam je ponudil, da nas po- pelje do postaje, kamor smo pri- šli ravno pravočasno. Še enkrat smo si segli v roke in že je pri- jazna Litija z njenimi še prijaz- nejšimi prebivalci ostala daleč za nami. — (Dalje prih. teden.)

ŠIRITE AMER. SLOVENC

DR. J. E. URSICH
ZDRAVNIK IN KIRURG
1901 W. Cermak Road
CHICAGO, ILL.

Uradne ure: 1—3 popoldne in 7—8 zvečer izjemno ob sredah.
Rezični telefon: La Grange 3966
Uradni telefon: Canal 4918
PO DNEVI NA RAZPOLAGO
CELI DAN V URADU.

ROŽNIVENCE

za vse razne slučaje si lahko naročite iz naše Knjigarne. Nekaj izbere objavljamo tu. Za kake posebne slučaje, kot darove za obletnice porok ali kaj drugega imamo v zalogi še boljše in dražje. Za take slučaje nam pišite in postregli vam bomo po želji.

Štev. 34.	"ALL STERLING SILVER ROSARY" (k- rasen srebrni rožnivec, v črni barvi, pripraven za moške in ženske	\$2.50
Štev. 17.	"KRASNI SKIOPICNI ROŽNIVENCI", ki imajo v jagodah za očenaše vdane sklopilne slike Križevga pota. Dobijo se v črni, plavi, vijolični in zeleni barvi.	\$1.50
Štev. 108.	"KRASEN PEARL ROSARY" z lepim posrebr- nenim križem, pripraven zlasti za žene in dekleta	\$1.35
Štev. 97.	LEPI "THE GUARD RING ROSARY" iz belih pearl jagod, posebno trpežno okovani, z lepim križem, pripraven zlasti za žene in dekleta.	\$1.25
KRASNI ROŽNIVENCI, delani iz lepega barvanega stekla v beli, rdeči, rumeni in zeleni barvi. Pripravi za moške in ženske, fante in dekleta. Priprostejši po.		75c
Bolje kovani z lepšimi križi		\$1.00
LEPI ČRNI ROŽNIVENCI z pozlačeno ali posrebrneno verižico za ženske in moške. Priprostejši.		50c
Bolje kovani z lepšim križem		75c
DRUGI CENEJŠI RAZNI ROŽNIVENCI:		
Štev. 38.	Črne barve, z okovanim lesenim križem	60c
Štev. 105.	Pearl Gold Rosary, z lepim križcem	50c
Štev. 106.	Lepe vijolične barve, z lepim križcem	50c
Štev. 102.	Beli rožni venec z lepim križem	50c
Štev. 146.	Lep črn rožnivec, za moške in fante	45c
Štev. 103.	Lep beli, z lepim križcem	25c

Pri naročilih naj vsak navede štev. rožnivecev ter kake bar- ve se naj pošljejo, da bo mogoče pravilno postreči. K naročilom je pridjati potreben znesek. Po C.O.D. teh pošiljatev ne pošilja- mo, razven, če želi prejemnik, da se stroški za C.O.D. zaračunajo njemu. — Naročila je poslati na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Rd. — Chicago, Illinois

Pisano polje

J. M. D.

IVERI.

Iz Velike Kaniše poročajo o demonstracijah slovenskih nacionalistov zoper Nemce v Ma- riboru, Pt uju, Konjicah... Oger poroča, in Mažar poro- ča tako, kakor bi hoteli slo- venski nacionalisti Nemce kar na meh odreti. V resnici je ta- ko, da so Slovenci ohladili vročo kri nemškim petelinom, ki mislijo, da je Hitler že go- spodar v Sloveniji. Že zdaj zahtevajo vse nazaj, n. pr. kranjsko šparkaso, kjer jim je hudo omejeni slovenski hlapec polnil žakle, da so potem s slovenskim denarjem propagi- rali izključno nemške intere- se. Slovencem se zdaj precej manjka, da bi spoznali, kaj je svoboda, upajmo pa, da je o- svobođenje izpod nemškega političnega in gospodarskega jarma vendarle precej prodrlo med zavedne mase.

Mažar bi seveda rad videl, da bi Hitler primarširal, ker on bi takoj marširal v Prekmur- je, kakor je včeraj posmukal Huzule, ko je Hitler marširal v trapasto Slovakijo.

Bivši predsednik Čehoslova- kije, Beneš, je možato in jav- no priznal v Duluthu, da je katoličan, in da bodo češki katoličani začutili nazijsko pest. Slovaki so kričali: "Sla- va Hitler". Dalje je dr. Jan Mašaryk, sin umrlega pred- sednika Masaryka, menil, da narod Husa in Vaclava ne mo- re izgniti. Hus ima zasluge za češko narodno zavest, kakor jih ima pri nas za sloven- ščino Primož Trubar. V nazi- ranju pa je Hus zašel, in češki narod je skoroda radi teh ver- skih zmot izkrjavel. Hus je nekaj pozidal, še več pa je podrl. Vaclav je le zidal, in le Vaclav bo upostavljal češki na- rod, ako bo upostavljen, ko je zdaj prav tudi radi prenapet- tega husitskega duha v raz- valinah.

Peščica Nemcev v Sloveniji je nestrpnost, kar Hitlera še ni. Ni dvoma, da bi ga radi pri- klicali in izzivajo. Izgleda, da je bilo slovenskim nacionali- stom le preveč predrznega iz- zivanja, in so — demonstri- rali. Bil bi pa nemerodajnega mnenja da morajo biti Slove- nci skrajno previdni. Slovenija je palček, če bi bila tudi vsa v nacionalnem taboru, voja- ške moči zoper ogromni nem- ški vojaški aparat nima za se- boj, in Jugoslavija, ako bi bi- la tudi notranje močna, se na- haja v zelo prekerem položaj- ju. S samim ropotanjem se lahko vse zafučka. Sicer je postal tudi Hitler previden, ampak še več previdnosti je treba — palčkom.

Izgleda, da bo v Rusiji zo- pet nekaj svinca radi — vrtov, zasebnih vrtov. Komunistični teoretiki so prej nekaj vrtov dovolili, dasi to nasprotuje teoriji o skupni lastnini, in da- si vrtovi niso postali zasebna lastnina. Pridelek na vrtovih pa je postal, in tako so posa- mezni "svoje" vrtove skrbno obdelavali, pri delu na kolek- tivah pa je bilo bolj mršavo,

in "lastnikom" kolektiv, — vladi — je prišlo vse premalo v skupni žakelj. Zdaj so za- pretili s — svincom, ako bo dosti iz vrtov, vse premalo pa iz kolektiv.

Bo težko pomagalo kveče- mu le nekim v krtovo deželo. Kolektive so vrlo lepe na — papirju in v teoriji. Kaj če po- erka na kolektivah dvajset krav, ali žito segnje? Samo — vlada si lahko obriše pod nosom delavcem na kolekti- vah mora dati, naj vzame, od- koder hoče. Skrbno bo pa pa- zil, da mu ne erkne edina kra- va, ako je ta njegova, ali da mu na vrtu ne segnje niti eden krompirček, ker krava crkne njemu in krompirček segnje njemu. Razredi in raz- redi, gospodarji in hlapci, bo- gatini in reveži kapitalizem in odušstvo... teoretično se o tem lahko piše, in se silno le- po podaja, praktično so mo- rali ti ruski kolektivisti pri po- izkusu, da raztegnejo svojo fronto na Francijo tem franco- skim malim posestnikom že naprej obljubiti, da jim pusti- jo njih — vrtove, mala posest- va da jim pustijo, ker druga- če bi jim francoski posestnik že naprej pokazal fige, ruski posestnik pa je nasel na — kolektive, dasi je ravno Rusi- ja za kolektivno teorijo naj- bolj pripravna. Šlo pa ne bo, ker že zdaj ne gre. Kravica ali kozica v hlevu, krompir- ček na vrtu... je udarec za kolektive, ki so silno lepe na papirju, in res lepe le v izred- nih slučajih.

"Amerikanski Slovenec" in

"Novi Svet" sta lista, brez ka- terih bi ne smela biti nobena slovenska družina!

ROJAKI SLOVENC!



Kadar želite o- krasiti grobove svo- jih dragih, ne po- zabite, da imate na razpolago lasnega rojaka.

Postavljam in izdelujem vse vrste nagrobne spomenike v vseh nase- lbinah države Illinois. Cene zmerne, delo jamčeno, postrežba solidna. Se priporočam!

Kadarkoli nameravate kupiti na- grobni spominski kamen, pišite na podpisane za vsa pojasnila in za cene. V Vašo korist bo.

Joseph Slapničar
SLOVENSKI KAMNOSEK
527 North Chicago Street,
JOLIET, ILL.
Telefon 2-4787

NASLOVI

diplomatskih predstavništ- vev Jugoslavije v Ameriki

Poslaništvo Jugoslavije
Legation of Yugoslavia
1560 — 16th Street
Washington, D. C.

Jugoslovanski Konzulati:
Consulate General of Yugoslavia
745 Fifth Avenue,
New York, N. Y.

Consulate General of Yugoslavia
840 N. Michigan Ave.
(6th floor)
Chicago, Ill.

SPRETNNA KUCHARICA

nova velika kuharska knjiga. — Navodilo, kako se kuhajo dobra in okusna jedila.

Vsebuje 248 strani in je lepa v platno vezana knjiga.

STANE S POŠTNINO VRED

\$1.50

Naročite jo od

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Piknik

ki ga prirejate bo uspel, če ga dobro razglasite v javnosti po- tom oglaševanja v



Amerikanskem Slovencu

Za društva imamo posebne cene.